

Učitel z Ameriky

VĚRKA NOVOTNÁ

Pokud byste na glóbusu chtěli najít Českou republiku, objevíte miniaturní fliček, do kterého stěží zapichnete špendlík. Přesto je Česko ve světě velice známé a mnoho cizinců přijíždí do Prahy, Českého Krumlova a dalších měst, aby zde obdivovali krásu historie. Národem, který je mezi nimi silně zastoupen, jsou bezpochyby Američané, kteří k nám jezdí nejen na dovolenou, ale často i za prací. Jedním z nich je i Michael Kenney z Michiganu, který přijel učit na Střední průmyslovou školu ve Varnsdorfu.

Já a moje rodina na vánoční mši v roce 2020. Zleva doprava moje máma, Bridget (sestra), já, Julia (sestra), Elizabeth (sestra), Madeline (sestra), Claire (sestra), Jack (bratr) a táta.

Milý Michaeli, proč si přijel z velké Ameriky do malého Česka?

Do Česka jsem přijel díky Fulbrightovu stipendiu, což je vládou podporovaný program usilující o prosazení mezikulturních dovedností a porozumění prostřednictvím výuky a výzkumu. Vybral jsem si Českou republiku, protože mě skutečně zaujalo, jak je možné, že je zde skoro stoprocentní míra gramotnosti, což je více než v USA. Také jak mnoho českých škol je soustředěno na průmysl. Chtěl jsem vidět, jak učitelé oba tyto aspekty podporují.

Co na tebe udělalo největší pozitivní dojem?

Všichni se ke mně chovali velice vstřícně, za což jsem jim neskonale vděčný. Také jsem byl ohromen přírodou a bohatou historií České republiky.

Co pro tebe bylo ve srovnání s USA nejvíce nepochopitelné?

Mezi oběma kulturami existuje řada drobných rozdílů. Jedním z nich, který mě hned zaujal, bylo, jak se Češi obvykle přezouvají (nejčastěji do pantoflí), kdykoli vstoupí do školy, tělocvičny nebo domů. Ve Spojených státech máme stále stejné boty a často

chodíme po domě jen naboso nebo v ponožkách. Každopádně jsem zjistil, jak pohodlné je nosit v práci bačkory místo společenských bot – to je asi ten největší rozdíl. Kéž by tato praxe byla v Americe běžná!

Z filmů a seriálů mám pocit, že průměrná americká rodina má dům na předměstí, hodně dětí, v sobotu se jde na baseball, v neděli se griluje. Vypadalo takhle i tvoje dětství?

V mnoha směrech jsem takové dětství měl. Vyrostl jsem na předměstí blízko Detroitu, mám pět sester a jednoho bratra, což není úplně typické. Průměrná velikost rodiny jsou dvě děti. I tak si ale myslím, že větší rodiny jsou častější v USA než v Česku. Se sourozenci jsme vždy byli ve školních sportovních týmech, takže jsme v pátek večer a v sobotu odpoledne jezdili na závody.

V létě jsme trávili většinu času hraním venku, jezdili jsme na kole, četli si a chodili plavat do bazénu. Když bylo hezky, často jsme venku grilovali. O sobotách jsme sledovali americký fotbal a v neděli chodili do kostela. Katolické školy jsou v USA běžné, takže i já jsem navštěvoval katolickou školu od školky až po maturitu. Od šesti do třinácti let jsem nosil školní uniformu. Když jsem šel na střední školu, ve věku 14–18 let, musel jsem dodržovat „dress code“ a každý den nosit oblek s kravatou, košilí a společenskými botami.

Vnímáš nějaký rozdíl mezi českými a americkými dětmi?

Podle mých zkušeností jsou americké děti, na rozdíl od českých studentů, hlasitější

Typické předměstí velkých amerických měst.

a upřímnější. Americké děti jsou často ochotnější k překonávání výzev a chovají se ve škole trapně, aby na sebe upoutaly pozornost. Američtí studenti se velmi často intenzivně zapojují do školou podporovaných činností, jako je například kapela, divadlo nebo sport.

Jak ses stal křesťanem? Narodil ses do křesťanské rodiny?

Má rodina je katolická a i já jsem byl jako dítě pokřtěn. Rodiče nás vždy vedli k modlitbě před jídlem, před spaním a v autě, když jsme jeli na výlet. Také nám platili školné na katolické škole a já jsem jim neskonale vděčný za všechny finanční oběti, které pro nás přinesli, aby nám zaplatili vzdělání založené na víře.

Společné nedělní chození do kostela bylo pro naši rodinu vždy nejvyšší prioritou. Pokud účast na nedělní mši znamenala, že jsme museli vynechat jiný závazek (například výlet nebo sportovní soutěž), mě byla vždy na prvním místě. Obdivuji, jak mě a mé sourozence rodiče vždy povzbuzovali, abychom si kladli otázky týkající se naší víry a hledali na ně odpovědi prostřednictvím rozhovorů, kritického myšlení a konzultací se zdroji, jako je např. Katechismus katolické církve. Hodně jsem ve své víře vyrostl, když jsem se setkal s názory, které byly diametrálně odlišné od mého vlastního. Právě tyto názory mě nutily hluboce přemýšlet o tom, zda, jak a proč je Ježíš „cesta, pravda a život“ (J 14, 6).

Sloužil jsi někdy jako ministrant?

Ano. Když jsem byl malý, hrál jsem ve hře o Kristově narození. Pro křesťany v Americe jsou tyto hry běžné a děti je hrají v místních kostelech. V mládí jsem byl ministrantem,

a když jsem vyrostl, stal jsem se ministrantem eucharistie. (Pozn. red.: U nás této funkci říkáme akolyta.)

Chodil jsi někdy do nedělní křesťanské školy?

Nedělní školu jsem nenavštěvoval, protože jsem se celý týden učil náboženství v katolické škole. Nicméně biblické hodiny se v USA dají snadno najít a já jsem měl to štěstí, že jsem se jich mohl účastnit po celou dobu své mladé dospělosti.

Jak z tvého amerického pohledu hodnotíš náš křesťanský život?

Průměrný. Američané praktikují náboženství mnohem více než Češi, i když záleží na tom, kde ve Spojených státech se nacházíte. Některé oblasti jsou velmi sekulární, jiné velmi náboženské a mnohé jsou někde mezi tím. V mém rodném městě jsem měl možnost, pokud jsem chtěl, navštěvovat denně několik mší. V Americe je k dispozici mnohem více kostelů a časů pro bohoslužby. Ve Spojených státech je dokonce celá oblast přezdívaná „oblast biblického pásu“, protože křesťanství je tam převažující součástí kulturní identity.

Jaká místa jsi už v Česku navštívil a kde se ti nejvíce líbilo?

Měl jsem to štěstí několikrát navštívit Prahu, Liblice, Liberec, Krkonoše, Národní park České Švýcarsko a Sněžku. Praha je skutečně úžasné město. Když jsem některým Američanům řekl, že budu trávit rok v Česku, několik mi jich řeklo, že Praha je jejich

MICHAEL KENNEY, 25 let

Pochází z Michiganu v USA
Oblíbené filmy: Nezlomný, Bourák.
Oblíbená kniha: Settle for More, Megyn Kelly.
Oblíbený citát: Komu bylo mnoho dáno, od toho se mnoho očekává, a komu mnoho svěřili, od toho budou žádat tím více. Lk 12, 48

oblíbené město – a já už vím proč! Líbily se mi výlety do Krkonoš, protože jsem měl možnost tam jít se dvěma různými třídami ze školy. Byla to krásná turistika a já mohl více poznat své kolegy i studenty.

Navštívil jsi i jiné země než Českou republikou?

Tento rok jsem měl možnost navštívit Rakousko, Německo, Francii, Holandsko, Maďarsko a Itálii. V minulosti jsem navštívil Kanadu a Indii. Skutečně jsem si velmi užil návštěvu všech těchto míst. Mimo Českou republiku se mi nejvíce líbila Itálie, protože má výjimečnou historii, krásnou architekturu a památky, vynikající jídlo a úžasné kostely.

Myslíš, že v době Wikipedie a dokumentární filmů od National Geographic má ještě smysl cestovat?

Rozhodně! Čtení nebo sledování videí o cizích místech je stejné, jako kdybyste šli do restaurace a jenom si přečetli jídelní lístek. Návštěva cizích míst je však šancí ochutnat jídlo, o kterém jste předtím jenom četli. Cestování mi umožnilo rozšířit si perspektivu setkáním s lidmi jiných kultur. Dovedlo mě to k vděčnosti za věci a lidi, které mám doma, a povzbudilo mě k novým nápadům, jak se dál rozvíjet. Až se vrátím domů do Států, můžu využít zkušenosti, které jsem získal pobytem v mezinárodních komunitách. Byla to také obrovská příležitost poznat nové lidi, vytvořit si spoustu vzpomínek a užít si spoustu zábavy.

Děkujeme za rozhovor a přejeme mnoho šťastných zážitků v České republice.

Foto: Antonio Gravante, R.M. Nunes, Wirestock - Adobe stock; Archiv Michael Kenney